काडगर्भाषि सर्वातः। तेषान्तु वल्कनं पाद्यं सुख मूलानि सर्वा । न्ययोधादेखवो पाइत्रा सार:सा हीजकादितः। ताजीसादेच पत्नां च मलं सात् तिफ-**बादितः । कविन्यू वं कवित् कन्दः कवित् पत्नं क-**वित् फ ब म्। क चित् प्रयां क चित् सक्वें क चित् सारः कवित् त्वचः। विव्वकं सुरणं निम्बो वाला च विष्कता क्रमात्। धातको कष्टकारी च खदिरः जीरपादपः। कविद्मिष्यस्य ग्टङ्कीयात् पत्नाभावे त्वचामि । बालम्फ-बन्त विबुख पक्रमारम्बष्य च। चक्रीत्रको जटा याच्या भागेऽनुक्तेऽखिनं समस्। पात्रीऽनुक्ते सदः पालं काले उन्ते तहर् खम्। नवान्येव हि योज्यानि द्रव्यास्य खिल ममेसु । विना, विज्ञुन कणाभ्यां गुडधान्या ज्यमातिकैः । धान्यमद्मम् । प्राचन्त प्रयत्तं सात्तान्त् ज-द्वाञ्चित्रन्या। शुल्तव्दीनद्व्यन्तु योज्यं सक्तकमीतु । बार्ने ति दिगुणं युक्ष्यादेष सब्देल निययः। गुडू ची कुटजो बाबा कूग्राव्डय यतावरी। अवगन्ना सहचरी यतप्रवा प्रसारिणी। प्रयोत्तव्या सर्हेनाही दिगुणं मैं कारयेत्। सङ्घरी कुरच्छकः (कटरै चा) इतिनोके। वासानिम्बपटोलकेतकलबला लुग्नागडकोन्ही वरी वर्षाभूः कुटजाच कन्ट्सिइता सा पूर्तिगन्ना सहता । रेन्ट्री नाग-बबा कुर्यटक पुरी कलाकता सर्व्य । सार्ट्रा एवत कु-त्वित् दिगुणिता कार्योष योज्या वृधैः । ऐन्ह्री इन्द्रवा-रणी। वरी यतावरी पूर्तिमञ्जा गन्त्रप्रसादनी ना-गवला (गुल यकरि) कुरचटकः (पीतपुष्पभाटि) (कटसरैचा) षुरो गुम्मुनु:। वृतन्ते बच्च पानीयं कवायं व्यञ्जनादिकम्। पक्का योतीहतं चोच्यां तत्सर्ज्ञं स्वादियोयसम् ।

जातीफलं गुरु स्तिग्धं समं गुभ्यान्तरं वरम् । अद्वीका-मोत्तमा त्रेया या साहोसानम्बिमा ! कर पह फलाकरा मध्यमा सा प्रकीर्त्तिता । गोस्तनसिव्यमा । (मुनका) इति करमह फनाकारा। (करोन्हीदाख) प्रति लोते। खर्जनु विमलं चेष्ठं चन्द्रकान्तसमप्रभम्। गव्याच्यसहर्ग रूच्यगन्वं सध् वरमातम् । खय सामावतो हितानि । याजीनां लोडितः वाखिः विक्रेषु च व-हिका। सूक्षानेत्रव्यपि यशेगोधूमः प्रवरो मतः। शिम्बीधान्ये वरो मुद्रो मस्तर्याद्की तथा । रसेषु मधुरः खेही बनकेष च सैस्वनस्। दाङ्माम बनन्द्राचा सक्कू-रञ्च परुषकम् । राजादनं मातुन झं फनवर्गेषु गस्ति । परु-वर्क (फ: खसा) इति खोके। राजादनं (खिरियी) इति लोके। मासनुकं (वीजपूरा) इतिलोके। प्रतयाकेषु वा-सूत्रं जीवली पीतिका वरा। पटी खं फल्या केषु कन्द्-यानेष म्हरणम्। एषः कुरही इरियो लाइनेषु प्र-यस्ते। पिचणां तित्तिरिकां वे वरो मत्ये पृषु रोहितः। इरिणकाचनर्णः सादेणः कण्तया मतः। कुरक्रकाच **छिहिटो हरियः क्रिको महान्। जलेपु दिव्यं उग्धे** ष गव्यमाञ्चेष गोभयम्। तैनेषु तिक्तजनौन्द्रमैन्त्रवेषु सिता हिता । खय सामावादिहतानि । शिम्बीषु माषान् योग्नर्ती, जन्ये जीवरं त्यजेत्। फरेषु बन्नचं याके सार्वपं न ज्ञितमातम् । गोमां सं यान्यसां सेषु नहितं महिषी-यसा । मेबीपयः कुतुमास तैलन्याच्यञ्च फाणितम् ! द्रचुरसः परिपको योऽद्वः नःत त्फाचितम् ति (कोया-राव) इति जोके। अय संयोगनिक द्वानि । सत्स्रम नू पमांसञ्च दुग्धयुक्तं विवक्तं येत्। कपोतं समपक्षेष्ठभ-क्लितं परिवर्जयेत् । मत्स्यानिचोर्तिकारेण तथा चौद्रेण वक्त येत् । सक्तून् मांसपयोयुक्तासुष्य देशि विवक्त येत् । उच्चौद्यभोऽम्ब ना चौद्रं पायसं क्षयरान्तिस्। रस्भाफलं त्यजेत् तकं दिध विल्वफनान्नितम् । द्याइमुमितं सर्पिः कांस्य, नधुवतंसमम् । कतान्त्रञ्च कवायञ्च उनद्याकितं त्यजेत्। एकत्र बहुमांचानि विकथ्यने परसरम्। म भुविषिव साते लं पानी यं वा पयसाथा। अथ भेषक्र पन्न-णसङ्केतः । खबणं सैन्धवं प्रोक्तं चन्दनं रक्तचन्दनमः । चूर्ण वे हासवस्त्रेहाः साध्या धवत्त्रनः । बनायसे पयोः प्रायो युज्यते रक्तचन्द्नस् । खनःसमार्ज्ने चे या सामादा यवानिका । बहि:सक्ता कां ने सैव विज्ञातव्याजनीदिका । पयः सपिः प्रबोनेव नहामेविड